

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 1.035

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 9 noiembrie 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>		
LEGI ȘI DECRETE					
443.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 58/1998 privind activitatea bancară.....	2-3	convențiilor sau protocoalelor internaționale de reciprocitate în domeniul sănătății, la care România este parte	5	
845.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 58/1998 privind activitatea bancară.....	3	★		
444.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2004 cu privire la rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2004.....	4	460.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2004 pentru ratificarea Acordului privind amendarea art. II alin. 1 din Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Statelor Unite ale Americii privind cooperarea în domeniul contracarării proliferării armelor de distrugere în masă și promovarea relațiilor militare și de apărare, semnat la Washington la 30 martie 1998, încheiat prin schimb de note verbale la 17 iunie 2004.....	6
846.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2004 cu privire la rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2004.....	4	869.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2004 pentru ratificarea Acordului privind amendarea art. II alin. 1 din Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Statelor Unite ale Americii privind cooperarea în domeniul contracarării proliferării armelor de distrugere în masă și promovarea relațiilor militare și de apărare, semnat la Washington la 30 martie 1998, încheiat prin schimb de note verbale la 17 iunie 2004.....	6
459.	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 63/2004 pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 296/2002 privind acordarea asistenței medicale în România cetățenilor străini în baza acordurilor, înțelegerilor, convențiilor sau protocoalelor internaționale de reciprocitate în domeniul sănătății, la care România este parte.....	5	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
868.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 63/2004 pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 296/2002 privind acordarea asistenței medicale în România cetățenilor străini în baza acordurilor, înțelegerilor,		Decizia nr. 411 din 12 octombrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 1 din Codul de procedură penală...	7-8	

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 58/1998 privind activitatea bancară

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 23 martie 1998, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, după alineatul 1 se introduce alineatul 1¹ cu următorul cuprins:

„Începând cu data aderării României la Uniunea Europeană, regimul instituțiilor de credit, inclusiv al instituțiilor emitente de monedă electronică, sau al instituțiilor financiare autorizate în alt stat membru, care funcționează în România printr-o sucursală sau furnizează servicii în mod direct, va fi cel prevăzut în cap. XIV².“

2. La articolul 3, alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„În sensul prezentei legi:

a) toate sediile secundare din România ale unei instituții de credit străine vor fi considerate o singură sucursală;

b) toate filialele unei societăți-mamă care, la rândul său, este o filială a altei societăți-mamă vor fi considerate filiale ale celei din urmă.“

3. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — La autorizarea unei bănci, persoană juridică română, constituită ca filială a unei instituții de credit străine sau ca filială a unei entități care deține ca filială o instituție de credit străină ori care se va afla sub controlul aceluiași persoane fizice sau juridice care controlează o instituție de credit străină, Banca Națională a României se va consulta cu autoritatea competentă din țara de origine a instituției de credit străine.“

4. Litera e) a articolului 14 va avea următorul cuprins:

„e) din evaluarea documentației prezentate rezultă că banca nu poate asigura realizarea obiectivelor propuse în condiții compatibile cu buna funcționare a sistemului bancar și cu regulile unei practici bancare prudente, care să asigure protejarea intereselor deponenților și ale altor creditori;“

5. Partea introductivă a articolului 16 va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Banca Națională a României poate retrage autorizația acordată unei bănci, persoană juridică română, sau unei sucursale din România a unei instituții de credit străine, fie la cererea băncii, când acționarii au decis dizolvarea și lichidarea acesteia, respectiv la cererea instituției de credit străine, fie ca sancțiune, conform art. 69 alin. 2 lit. e), fie pentru următoarele motive:“

6. După articolul 28 se introduce articolul 28¹ cu următorul cuprins:

„Art. 28¹. — La data aderării României la Uniunea Europeană, dispozițiile art. 25¹ alin. 2 și 3 și cele ale art. 25² se abrogă.“

7. Titlul capitolului VIII va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL VIII

**Secretul profesional în domeniul bancar
și schimbul de informații între autorități“**

8. După articolul 37³ se introduce articolul 37⁴ cu următorul cuprins:

„Art. 37⁴. — În exercitarea atribuțiilor sale prevăzute de lege, Banca Națională a României asigură schimbul de informații cu autorități din România și cu autoritățile competente din statele membre ale Uniunii Europene, în conformitate cu prevederile art. 3 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României.“

9. La articolul 40, alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„Nivelul minim al capitalului inițial este stabilit de Banca Națională a României prin reglementări, fără a putea fi mai mic decât echivalentul în monedă națională a 5 milioane euro.“

10. La articolul 52¹, alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„Dacă persoana care intenționează să devină acționar semnificativ al unei bănci, persoană juridică română, este o instituție de credit străină sau o entitate care deține ca filială o instituție de credit străină ori este o persoană fizică sau juridică ce controlează o instituție de credit străină și dacă, în urma achiziționării participației, banca va deveni filială a persoanei care a achiziționat participația ori va fi controlată de această persoană, evaluarea acționarului semnificativ va face obiectul unei consultări prealabile cu autoritatea competentă din țara de origine a instituției de credit străine.“

11. La articolul 83⁸ se introduce alineatul 2 cu următorul cuprins:

„Instituțiile de credit prevăzute la alin. 1 vor notifica Băncii Naționale a României deschiderea de reprezentanțe în România, în conformitate cu reglementările date de aceasta. Reprezentantele își vor limita activitatea la acte de informare, de reprezentare, de cercetare a pieței, contactare de clienți și nu vor efectua nici un fel de operațiuni supuse dispozițiilor prezentei legi.“

12. La articolul 83⁹, după alineatul 2 se introduce alineatul 2¹ cu următorul cuprins:

„În vederea începerii activității, sucursala va deschide cont curent la Banca Națională a României, conform reglementărilor emise de aceasta. Transferurile bănești operate prin înscrieri în contul curent deschis în evidențele Băncii Naționale a României sunt irevocabile și necondiționate.“

13. La articolul 83¹⁰, după alineatul 4 se introduc alineatele 5—7 cu următorul cuprins:

„În scopul exercitării activităților specifice, instituțiile de credit autorizate într-un alt stat membru pot utiliza pe teritoriul României denumirea pe care o utilizează în statul membru de origine, fără a aduce atingere dispozițiilor referitoare la utilizarea denumirilor «casă de economii pentru domeniul locativ», «bancă» sau alți termeni utilizați în România, care denumesc instituții de credit. În situația în care există pericolul unor confuzii, în scopul asigurării unei clarificări corespunzătoare, Banca Națională a României poate să solicite ca numele să fie însoțit de o mențiune explicativă.

În toate actele sale oficiale, sucursalele din România ale instituțiilor de credit autorizate într-un alt stat membru trebuie să se identifice în mod clar printr-un minimum de date: firma sub care sunt înmatriculate în registrul comerțului, adresa sediului principal, codul unic de înregistrare, numărul de ordine în registrul comerțului, numărul și data înmatriculării în registrul bancar.

Sucursalele din România ale instituțiilor de credit autorizate într-un alt stat membru pot să repartizeze, din

profitul contabil determinat înainte de deducerea impozitului pe profit, sumele destinate constituirii fondului pentru riscuri bancare generale, în limita a 1% din soldul activelor purtătoare de riscuri specifice activității bancare, așa cum sunt stabilite prin reglementările Băncii Naționale a României, în măsura în care sumele respective se regăsesc în profitul net.“

14. La articolul 83¹², după alineatul 4 se introduc alineatele 5 și 6 cu următorul cuprins:

„Sanțiunile și/sau măsurile dispuse de Banca Națională a României pot fi contestate în condițiile prevăzute la cap. XIV.

Aplicarea sancțiunilor se prescrie în termen de un an de la data luării la cunoștință, dar nu mai mult de 3 ani de la data săvârșirii faptei. Aplicarea sancțiunilor nu înlătură răspunderea materială, civilă, administrativă sau penală, după caz.“

15. Articolul 87 va avea următorul cuprins:

„Art. 87. — Instituțiile de credit care funcționează în România în condițiile prezentei legi se evidențiază de către Banca Națională a României în registrul instituțiilor de credit, care este accesibil persoanelor interesate.“

Art. II. — Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 23 martie 1998, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIOREL HREBENCIUC

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 1 noiembrie 2004.
Nr. 443.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 58/1998 privind activitatea bancară**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 58/1998 privind activitatea bancară și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 29 octombrie 2004.
Nr. 845.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2004
cu privire la rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat
pe anul 2004****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 92 din 26 august 2004 cu privire la rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2004, adoptată în temeiul art. 1 pct. I.1 din Legea nr. 291/2004 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 30 august 2004.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 65 alin. (2) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI

NICOLAE VĂCĂROIU

București, 1 noiembrie 2004.

Nr. 444.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 92/2004 cu privire la rectificarea
bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2004**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2004 cu privire la rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2004 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 29 octombrie 2004.

Nr. 846.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 63/2004 pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 296/2002 privind acordarea asistenței medicale în România cetățenilor străini în baza acordurilor, înțelegerilor, convențiilor sau protocoalelor internaționale de reciprocitate în domeniul sănătății, la care România este parte

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 63 din 5 august 2004 pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 296/2002 privind acordarea asistenței medicale în România cetățenilor străini în baza acordurilor, înțelegerilor, convențiilor sau protocoalelor internaționale de reciprocitate în domeniul sănătății, la care România este parte, adoptată în temeiul art. 1 pct. IV.4 din Legea nr. 291/2004 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 760 din 19 august 2004, cu următoarea modificare:

— **La articolul I, alineatul (2) al articolului 2 va avea următorul cuprins:**

„(2) Contravaloarea serviciilor medicale, acordate potrivit art. 1 alin. (2), se suportă în condițiile stabilite prin respectivele documente internaționale.“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 1 noiembrie 2004.
Nr. 459.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 63/2004 pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 296/2002 privind acordarea asistenței medicale în România cetățenilor străini în baza acordurilor, înțelegerilor, convențiilor sau protocoalelor internaționale de reciprocitate în domeniul sănătății, la care România este parte

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 63/2004 pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 296/2002 privind acordarea asistenței medicale în România cetățenilor străini în baza acordurilor, înțelegerilor, convențiilor sau protocoalelor internaționale de reciprocitate în domeniul sănătății, la care România este parte, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 29 octombrie 2004.
Nr. 868.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2004 pentru ratificarea Acordului privind amendarea art. II alin. 1 din Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Statelor Unite ale Americii privind cooperarea în domeniul contracarării proliferării armelor de distrugere în masă și promovarea relațiilor militare și de apărare, semnat la Washington la 30 martie 1998, încheiat prin schimb de note verbale la 17 iunie 2004

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58 din 25 iunie 2004 pentru ratificarea Acordului privind amendarea art. II alin. 1 din Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Statelor Unite ale Americii privind cooperarea în domeniul contracarării

proliferării armelor de distrugere în masă și promovarea relațiilor militare și de apărare, semnat la Washington la 30 martie 1998, încheiat prin schimb de note verbale la 17 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 596 din 1 iulie 2004.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 1 noiembrie 2004.
Nr. 460.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2004 pentru ratificarea Acordului privind amendarea art. II alin. 1 din Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Statelor Unite ale Americii privind cooperarea în domeniul contracarării proliferării armelor de distrugere în masă și promovarea relațiilor militare și de apărare, semnat la Washington la 30 martie 1998, încheiat prin schimb de note verbale la 17 iunie 2004

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2004 pentru ratificarea Acordului privind amendarea art. II alin. 1 din Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Statelor Unite ale Americii privind cooperarea în domeniul

contracarării proliferării armelor de distrugere în masă și promovarea relațiilor militare și de apărare, semnat la Washington la 30 martie 1998, încheiat prin schimb de note verbale la 17 iunie 2004, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 29 octombrie 2004.
Nr. 869.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 411

din 12 octombrie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, ridicată de Grigore Tomescu în Dosarul nr. 1.258/2004 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul pe fond, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, arătând că pe calea excepției ridicate în cauză se solicită de fapt completarea normei criticate, ceea ce nu intră în competența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 martie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 1.258/2004, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Grigore Tomescu într-o cauză având ca obiect plângerea împotriva refuzului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția militară de a-i comunica, respectiv de a emite o ordonanță de revocare a măsurii reținerii efectuate de organele fostului Minister de Interne în noaptea de 21/22 decembrie 1989.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat încalcă dreptul de acces liber la justiție și dreptul la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, prin aceea că permite atacarea la instanțele judecătorești numai a rezoluțiilor și ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată, legiuitorul scoțând de sub eficiența acestui articol de lege alte acte sau măsuri ale procurorului, precum, în speța de față, refuzul acestuia de a emite o ordonanță de revocare a măsurii preventive a reținerii. Totodată, se arată că dispozițiile legale criticate încalcă și prevederile art. 53 din Constituție, republicată, întrucât „în nici un fel restricția stabilită prin art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală nu poate fi asimilată vreuneia din situațiile menționate în acest articol constituțional”.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că stabilirea măsurilor și a actelor de urmărire penală împotriva cărora persoana nemulțumită poate face plângere la instanțele judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului, care este prin urmare singurul în măsură să procedeze la o eventuală extindere a sferei acestora.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de

neconstituționalitate ridicate. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, cu modificările ulterioare, a fost solicitat punctul de vedere al acestei instituții.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale, respectiv celor din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate de autorul excepției.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală nu încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2), ci constituie o aplicare a acestora, întrucât asigură tocmai accesul liber la justiție, respectiv posibilitatea atacării în fața instanței de judecată a rezoluțiilor sau a ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată. Prin aceste acte și măsuri ale procurorului se pune capăt conflictului de drept penal, ceea ce impune supunerea lor nu numai controlului ierarhic în cadrul Ministerului Public, ci și controlului din partea instanțelor judecătorești. În ceea ce privește critica aceluiași text formulată față de prevederile art. 53 din Constituție, republicată, se apreciază că aceasta este neîntemeiată, întrucât dispozițiile art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală nu conțin restrângeri ale exercițiului unor drepturi sau libertăți. Se arată totodată că limitarea, prin textul de lege criticat, a actelor procurorului împotriva cărora se poate face plângere la instanța de judecată reprezintă o problemă de legiferare, iar nu de constituționalitate.

În concluzie, Avocatul Poporului apreciază că excepția este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, potrivit cărora: *„După respingerea plângerii făcute conform art. 275—278 împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, date de procuror, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămate pot face plângere în termen de 20 de zile de la data comunicării de către procuror a modului de rezolvare, potrivit art. 277 și 278, la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță.”*

Autorul excepției consideră că aceste dispoziții sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 20 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (2) și art. 53, având următorul conținut:

— Art. 20 alin. (1): *„Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu*

Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.”;

— Art. 21 alin. (1) și (2): „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.”;

— Art. 53: „(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”

De asemenea, autorul excepției invocă și încălcarea, prin dispozițiile legale criticate, a prevederilor art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil, precum și a prevederilor art. 13 din aceeași convenție, privind dreptul la un recurs efectiv.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, prin care legiuitorul a reglementat plângerea în fața instanței împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de neprimire în judecată, au fost introduse prin Legea nr. 281 din 24 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2003, și exprimă sensul Deciziei Curții Constituționale nr. 486 din 2 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 6 martie 1998. Prin această decizie, admitând excepția de neconstituționalitate, Curtea a constatat că dispozițiile art. 278 din Codul de procedură penală, referitoare la plângerea contra actelor procurorului, sunt constituționale numai în măsura în care nu opresc persoana nemulțumită de soluționarea plângerii împotriva măsurilor luate sau actelor efectuate de procuror ori efectuate pe baza dispozițiilor date de acesta și care nu ajung în fața instanțelor judecătorești să se adreseze justiției. Curtea a reținut că, fiind vorba de acte prin care se înfăptuiește justiția, este firesc ca acestea să fie verificate și confirmate ori infirmate de instanțele

judecătorești, singurele autorități prin a căror activitate se realizează justiția [art. 126 alin. (1) din Constituție, republicată].

Așa fiind, Curtea reține că dispozițiile alin. 1 al art. 278¹ din Codul de procedură penală, care reglementează tocmai posibilitatea formulării plângerii la instanța de judecată împotriva acelor acte prin care procurorul soluționează cauza penală fără ca aceasta să mai ajungă în fața instanței, respectiv împotriva „rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, date de procuror”, nu îngreunesc liberul acces la justiție, așa cum neîntemeiat susține autorul excepției de neconstituționalitate, ci, dimpotrivă, asigură realizarea acestui drept în conformitate cu prevederile art. 21 din Constituție, republicată, respectiv cu prevederile art. 6 pct. 1 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Întrucât textul de lege criticat nu reglementează nici o restrângere a exercițiului vreunui drept ori al unei libertăți, ci dă expresie unui drept constituțional, prevederile art. 53 din Constituție, republicată, invocate de asemenea în motivarea excepției de neconstituționalitate, nu sunt incidente în cauză.

De altfel, ceea ce se vizează prin criticile formulate este extinderea art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală și la alte situații neprevăzute în acest text legal, în sensul de a se permite atacarea la instanțele judecătorești nu doar a rezoluțiilor și ordonanțelor procurorului de neprimire în judecată, ci și a altor acte sau măsuri ale procurorului, precum, în speța de față, refuzul acestuia de a emite o ordonanță de revocare a măsurii preventive a reținerii. Or, după cum s-a mai reținut de către Curtea Constituțională în jurisprudența sa, acceptarea acestor critici ar echivala cu transformarea instanței de contencios constituțional într-un legislator pozitiv, lucru care ar contraveni prevederilor art. 61 din Constituție, republicată, potrivit cărora Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării. Sub acest aspect jurisprudența Curții Constituționale este constantă, statornicind limite ale competenței acesteia, cum ar fi: Curtea „nu se poate substitui legiuitorului pentru adăugarea unor noi prevederi celor instituite” (Decizia nr. 45 din 2 mai 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 12 mai 1995), „ea nu își poate asuma rolul de a crea, de a abroga sau de a modifica o normă juridică”, spre a îndeplini rolul de „legislator pozitiv” (Decizia nr. 27 din 12 martie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 26 aprilie 1996).

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, ridicată de Grigore Tomescu în Dosarul nr. 1.258/2004 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 octombrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”